

Čas hitro mineva. Za nami so zimske počitnice, ki smo jih vsi nestrpno pričakovali. Snega je bilo sicer bolj malo, a največ štejejo prosti dnevi in preživljanje časa s tistimi, ki jih imamo radi. Narava se počasi prebuja, na sprehodu nas pozdravljajo znanilci pomladi. Za devetošolce pa se izteka čas odločitve, kje bomo nadaljevali šolanje v prihodnjem šolskem letu.

Viktorija

Dogajalo se je ...

PEKARNA MIŠMAŠ

V četrtek, 4. februarja, smo se učenci petih in šestih razredov z avtobusom odpeljali v Slovensko ljudsko gledališče v Celje. Tam smo si ogledali predstavo z naslovom Pekarna Mišmaš. Avtorica zgodbe je Svetlana Makarovič, ki jo uvrščajo v vrh slovenskih ustvarjalcev za otroke in mladino. Pekarna Mišmaš sodi med njena najbolj poznana dela za otroke. Predstavo so odigrali profesionalni igralci SLG Celje. Zgodba govori o dobrem peku, ki peče najboljši kruh v vasi. Mlinarica Jedrt pa ne more verjeti, kako lahko pek iz ene vreče moke napeče

toliko kruha. Ugotovi, da Mišmaš peče kruh s pomočjo miši, in to pove vsem vaščanom. Radovedni vaščani se hočejo prepričati, če je to res, a Mišmaš prej odide, zato vsi v vasi ostanejo brez dobrega kruha. **Nauk zgodbe je, da ni dobro vtikati nosu v zasebne zadeve.**

Eva Venek, 6. a

Mnenja šestošolcev o predstavi in njihove ilustracije

Luka Klasić: Bilo mi je všeč, ker so peku Mišmašu miške pomagale peči kruh, preste, žemlje in rogljičke. Predstava je bila zabavna in smešna, saj so se vaščani, medtem ko so v vrsti čakali na kruh, prepirali. Pri peku Mišmašu mi je bilo všeč tudi to, da je plesal, bil pa je tudi zanimivo oblečen. Mlinarica Jedrt mi ni bila všeč, saj je vdrla v Mišmaševo klet.

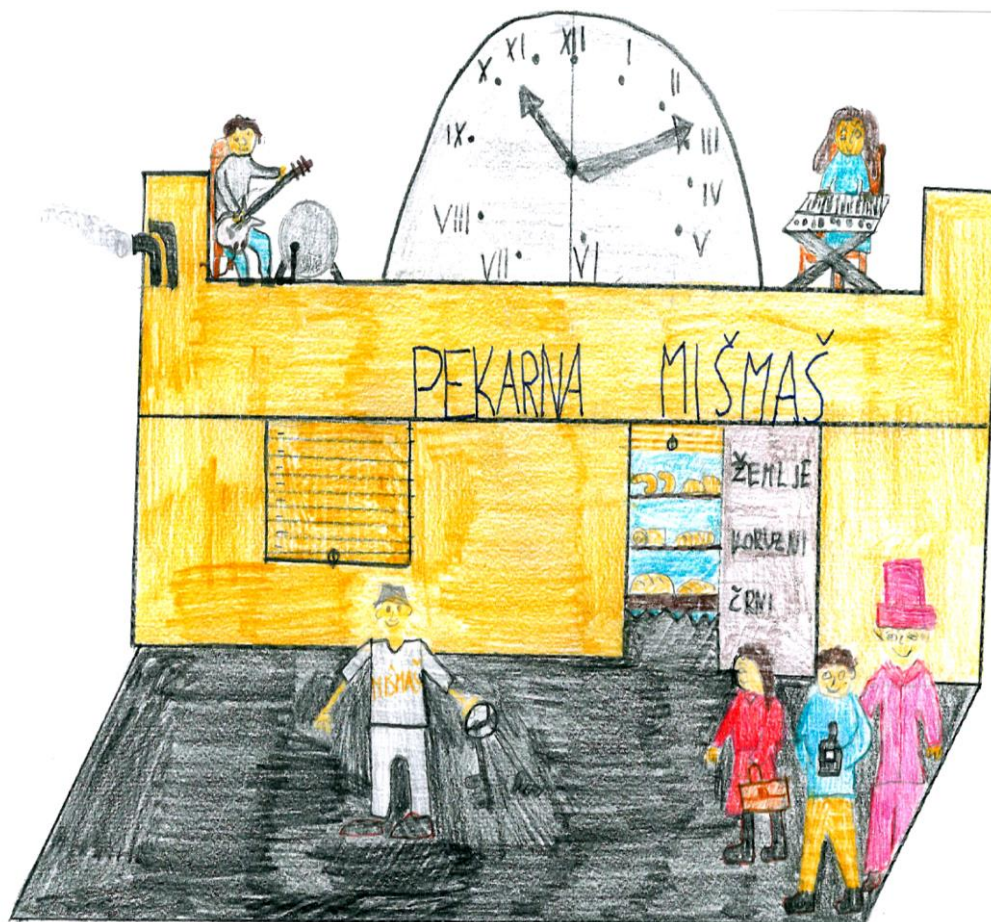
Klara Goličnik

Kaja Firm: Meni je bilo pri predstavi všeč vse, še posebej igralci, koreografija in scenografija; klet se je skoraj neslišno spremenila v pekarno. Pek je pekel odličen kruh, zastonj ga je delil tistim, ki ga niso mogli plačati. Bil je užaljen in prizadet, ko je izvedel, da se je Jedrt pretihotapila v pekarno, pozneje pa so vanjo hoteli še drugi. Mlinarica Jedrt je vtikala nos v stvari, ki je ne bi smele brigati.

Liza Ledinek: Igralci so na smešen in zanimiv način pokazali, da se ne smemo vtikati v stvari drugih, če nam tega ne dovolijo. Peka Mišmaša so vsi občudovali, kajti prodajal je odličen kruh, ki so mu ga pomagale peči miške. Jedrt pa je bila nesramna in hudobna ženska, ki je trdila, da je Mišmaš coprnik in da peče kruh s čarovnijo.

Nika Šuligoj: Bilo mi je všeč, da je bilo v predstavi veliko plesa in petja. Jedrt je razkrila Mišmaševo skrivnost, a se je končalo tako, da so vaščani Mišje vasi ostali brez kruha.

Damjan Kovač

INFORMATIVNI DAN

12. in 13. februarja smo se devetošolci udeležili informativnih dnevov, ki jih vsako leto pripravijo srednje šole. Izbor prave srednje šole je pomemben, a hkrati stresen korak tako za šolarje kot za starše. Iskali smo še zadnje informacije pred vpisom, ki nas čaka v marcu.

Zala Kumer: Obiskala sem kar dve šoli. Zjutraj sem si ogledala Gimnazijo Lava v Celju. Najprej smo vsi učenci dobili mape, v katerih so bili listi z različnimi podatki o šoli. Nato je sledil uradni del – dijaki so z glasbenim in dramskim programom predstavili svojo šolo. To mi je bilo sicer všeč, a je predolgo trajalo. Sledil je ogled šole, ki ni izpolnil mojih pričakovanj, saj nisem izvedela nič novega in navdihujočega. Popoldne sem se podala še na 1. gimnazijo v Celju. Takoj ko sem vstopila v res lepo stavbo, sem imela občutek, da je to tisto, kar iščem. Toplo so nas sprejeli in nas pogostili s čokolado in jabolki, kasneje pa še s krofi. Uradni del, ki je bil glasbeno obarvan, je bil izvrsten, navdušili pa so me tudi ravnatelj in profesorji. Zatem smo si lahko ogledali še delavnice, ki so potekale v različnih učilnicah; najbolj me je navdušila jezikovna. Na koncu dneva sem brez dvoma vedela, da je 1. gimnazija moja prva in edina izbira.

Lea Petek: Ker razmišljam o poklicu s področja kemije, sem odšla na ŠC Celje na šolo za kemijo, elektrotehniko in računalništvo, kjer sem dobila vse potrebne informacije. Všeč mi je, da je pri šolanju veliko prakse. Navdušena sem bila nad predmetnikom, všeč pa so mi bili tudi laboratoriji in delo v njih. Zanimivo je tudi to, da lahko na maturi izbereš angleščino ali matematiko. V prihodnosti si želim postati kemičarka ali magistra farmacije.

Matic Zadražnik: Zanima me kemija, zato sem si na ŠC Celje ogledal kemijsko šolo. Predstavitve šole mi je bila všeč, saj je pri šolanju poudarek na praksi. Ogledal sem si tudi zdravstveno in ekonomsko šolo, ki pa nista izpolnili mojih pričakovanj.

Ana Rak: Obiskala sem tri šole, in sicer Gimnazijo Velenje, Gimnazijo Lava v Celju in BIC Ljubljana, program veterinarski tehnik. V Velenju so dali poudarek predstavi, v kateri so dijaki predstavili programe na gimnaziji. V Celju je imel ravnatelj predolg govor, ki me ni navdušil. Najbolj mi je bilo všeč v Ljubljani. Po predstavitvi smo si ogledali šolo in šolsko ambulanto za male živali. Dijaki so nam pokazali, kako poteka praksa oz. kaj se pri njej učijo.

Po ogledu vseh šol sem še bolj prepričana, da gimnazija ni pravo mesto zame, zato se bom po vsej verjetnosti vpisala v program veterinarski tehnik.

Mojca Belak: Udeležila sem se informativnega dneva na Strojni šoli v Velenju. Najprej smo se bodoči dijaki zbrali v predavalnici, kjer smo se nato razdelili v skupine

glede na stroko, ki nas zanima. Jaz sem se pridružila skupini avtoserviserjev. Oglledali smo si delavnico in poizkusili zamenjati gumo na avtomobilu. Dijaki 3. in 4. letnika so nam predstavili naprave, s katerimi si pomagajo pri popravljanju avtomobilov. Meni je bilo zelo všeč. Bila sem edino dekle. Profesorji so bili zelo prijazni. Po vsej verjetnosti se bom na to šolo tudi vpisala.

Urh Trbovšek Finkšt: Med vsemi srednjimi šolami me najbolj zanima zdravstvena šola v Celju. Že na prvi pogled je šola zelo urejena. Imajo lepe učilnice in veliko športno dvorano. Srednja zdravstvena šola v Celju menda sodi v sam vrh srednjih zdravstvenih šol v Sloveniji. Ker bi rad pomagal ljudem, se bom verjetno na to šolo tudi vpisal.

Marija Rozoničnik: Odločam se med programoma gimnazija in predšolska vzgoja. Oba sta na isti šoli, zato sem obiskala predstavitev na Gimnaziji Celje – Center. Predstavitev je najprej potekala v športni dvorani. Predstavile so se pevske in instrumentalne skupine, nato pa je šolo predstavil še ravnatelj. Ta je zabaven, ima smisel za humor, zato ga imajo dijaki radi; tudi meni je bil všeč. Po skupni predstavitvi smo se razdelili v skupine po programih in odšli v učilnice. Zelo mi je bila všeč profesorica angleščine, ki je bila zelo zabavna. Nekateri smo se priključili uri angleščine in reševali kvize. Šola mi je bila všeč, zato se bom nanjo vpisala.

Boštjan Brinjovc: Ker imamo doma kmetijo, sem se odločil za obisk Šolskega centra Šentjur, smer mehanik kmetijskih in delovnih strojev. Šolsko poslopje kljub svoji starosti zgleda odlično. Predstavitev je izpolnila moja pričakovanja, saj je veliko praktičnega dela v delavnici; imajo pa tudi veliko delovnih strojev, kar je odlično. Najbolj pa mi je bilo všeč, da nekaterih predmetov, ki jih imamo v osnovni šoli, tam ne bom imel. Ker tudi moja sestra hodi na to šolo, je super, saj mi bo lahko pomagala. Oglledal sem si tudi dijaški dom, kjer bom med tednom bival.

Viktorija Glušič: Ne vem še točno, kaj bi v življenju rada počela, zato sem se podala na Gimnazijo Velenje. Šola, kot stavba, mi najprej ni bila všeč, a sem se potem, ko sem izvedela več o njej, odločila, da se bom nanjo vpisala. Prepričana sem, da bodo naslednja štiri leta kljub učenju, ki me čaka, prijetna.

Jaša Rakun Kokalj: Obiskal sem Gimnazijo Velenje in Medpodjetniški izobraževalni center Velenje. Na gimnaziji so nam predstavili tri smeri. Podrobneje me je zanimala športna gimnazija, kjer smo bili najprej prisotni pri pouku angleščine, kasneje pa so nam predstavili še dejavnosti, ki se jih lahko udeležimo med šolanjem. Predstavitev na MIC-u je bila pusta, nič ni bilo zanimivega, razen slik z ekskurzij. Oglledal sem si program mehatronik. Nad njim sem bil navdušen, saj se spoznal, da mi ne bo treba nič delati, pa bom vseeno dobil odlično oceno.

Matej Zidarn: Udeležil sem se informativnega dneva na Gimnaziji Celje – Center. Sprva me je presenetila prijaznost profesorjev in dijakov, ki so nas pospremili v telovadnico, kjer so izvedli kratek program. Všeč mi je bilo, da so predstavili tri programe, o katerih so svoje mnenje podali tudi dijaki. Kot glasbeniku mi je bila všeč popestritev z glasbenimi točkami. Naše starše so potem povabili v sejno sobo, mi pa smo se z dijaki odpravili pogledat, kako poteka pouk. Ustavili smo se še v eni učilnici, kjer nam je dijak povedal, kateri profesorji so nadležni in katere malice so dobre. Name je velik vtis naredilo to, da se je na hodnikih stalno nekaj dogajalo. Dijaki so peli in igrali na različne instrumente ter ob tem uživali. Pogovarjal sem se tudi z ravnateljem in ugotovil, da je prava »legenda«. Mislim, da bom na tej šoli našel svoje mesto, zato sem se takoj odločil zanjo.

Pesniško ustvarjanje

?

Zakaj živimo,
zakaj bedimo,
zakaj vsak dan se zbudimo?

Koliko let
imeli bomo zalet,
da obletavali bomo ta naš svet?

Kaj je življenje,
kje je življenje,
mar je vse eno samo trpljenje?

Kje so ljudje,
ki še stojijo,
saj skoraj vsi danes ležijo?

Čemu se rodimo,
čemu zaživimo,
če pa enkrat svet zapustimo?

Odgovore te
našel bom sam,
enkrat, nekoč bo prišel ta dan.

Matej Zidarn, 9. a

Duhoviti nesmisli

Če bi čez noč zrasla za več kot dva metra, *bi kupila še enega.*

Če bi imela papirnate obleke, *bi bila lesena.*

Če bi namesto dežja deževali bonboni, *bi se prehranjevala z lužami.*

Če bi na loteriji zadel milijon, *bi Mozirje spremenil v kokošjo farmo.*

Boli me glava, peta in *deseta.*

Ima vnetje vranice in *kosa.*

Na njivi sem pustil grablje, vile in *škrate.*

Nabirali smo rake, školjke in *WC papir.*

Ponujamo mačehe in *pastorke.*

Oblekla je žabe in *paglavce.*

Padel sem na tla bled in *Bohinj.*

Točen kot *pivo.*

V živalskem vrtu so tigri, levi in *desni.*

Sedla je na sredo in *četrtek.*

Nesmisle so ustvarjali:

Jon Kanjir, Anže I. Kolar, Gašper Čulk, Viktorija Glušič in Eva Venek